

Nota de tast

Novembre 2008

En el moment de redactar aquesta nota de tast encara estem sentint la fressa que fa el termòmetre caient en picat. Ja toca, se'ns dirà, i segurament sí que toca, ja que som a dos dies de la Castanyada, però no deixa de ser que aquesta davallada tan sobtada ens acostuma a agafar de sorpresa. Doncs bé, per la Castanyada, castanyes, moniatos, panellets i... un vinet dolç. Aquest mes us presentem una malvasia que anirà de meravella per acompanyar-ho tot.

Però com que també dinem i sopem i celebrem i festegem, us hem inclòs un vi blanc d'allò més original, i no pas perquè la varietat sigui estranya o forana, sinó tot al contrari, ja que el picapoll és un dels raïms que alguns cellers estan recuperant. Els temps canvien, i potser els nostres nets pensaran que la Castanyada, o un raïm com el picapoll són anacronismes, o exotismes, que la festa més nostrada és, *of course*, el *Halloween*, i que les nostres varietats més autòctones i arrelades des de sempre son el cabernet sauvignon o el chardonnay.

Abadal Picapoll 2007

A la Denominació d'Origen del Pla de Bages hi ha un celler que es diu Masies d'Avinyó però que respon pel nom més conegut d'Abadal. I els responsables d'aquesta casa fa temps que han apostat per la feina ben feta, moltes vegades amb raïms que eren ben freqüents a la terra però que s'havien anat perdent. Aquest blanc de picapoll presenta un color daurat pàl·lid molt nítid i atractiu, amb llàgrimes molt marcades i que veureu que cauen ben a poc a poc per la paret de la copa, senyal que estem davant d'un vi amb grau alcohòlic elevat (13,5% Vol.). En nas és fresc, fruitat, floral, i en boca té una entrada suau, un record de fruites fresques i una bona acidesa que equilibra perfectament l'alcohol i, per finalitzar, una persistència notable.

Malvasia J. Robert

Ja ho hem dit, no hi ha res millor per acompanyar la fruita seca (i també els panellets) que un bon vi dolç, i si és com aquesta malvasia, encara millor. A la vista observareu un color magnífic d'or vell, i en nas una olor de panses que lliga perfectament amb les postres amb què les acompanyeu. Veureu que, a diferència d'altres dolços (alguns moscatells, alguns dolços de pedro ximénez), no és gens empalagós, sinó més aviat fresc, malgrat la seva dolçor. En boca notareu una persistència molt agradable, a través d'aquest gust de pansa, de confitura, que equilibra perfectament el grau alcohòlic (15% Vol.).